KATOLIŠKI GLAS

Leto XLIII. - Štev. 5 (2131) - Četrtek, 7. februarja 1991 - Posamezna številka 1000 lir

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P.T. DI GORIZIA - REG. TRIB. DI GORIZIA N. 5 - 28-01-1949
TASSA RISCOSSA	ITALY	

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: RIVA PIAZZUTTA,18 - 34170 GORIZIA - GORICA
REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Solidarnost z ubogimi

Iz pisma Janeza Pavla II. za postni čas

Čeprav je vse tisto, kar je ustvarjeno, z vsemi dobrinami, namenjeno vsem ljudem, velik del človeštva še vedno trpi pod neznosnim bremenom revščine. V takšnih razmerah sta potrebni ***ljubezen in živa solidarnost****, kot sem to že poudaril v okrožnici »Sollicitudo rei socialis«. Na ta način sem želel povedati, kako je nujno potrebno zavzemati se za blaginjo drugih in biti pripravljen* ***odrekati se*** *— v svetopisemskem pomenu —* ***da bi služili drugim****, namesto da se jih zatira zaradi lastnih koristi.*

1. V tem postnem času se znova obračamo k Bogu, ki je bogat v usmiljenju in vir vsake dobrote, ko ga prosimo, naj nas ozdravi sebičnosti in nam da »novo srce in novega duha«.

V postnem in potem velikonočnem času se srečujemo s ***popolnim poistovetenjem našega Gospoda Jezusa Kristusa z revnimi****, Božji Sin, ki je iz ljubezni do nas postal ubog, se poistoveti z vsemi, ki trpijo. To popolno izenačenje najde svoj najboljši izraz v Gospodovih besedah: »Karkoli ste storili enemu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni«.*

2. Na vrhuncu postnega časa, na veliki četrtek, nas bogoslužje spominja na ustanovitev evharistije, spomina trpljenja, smrti in vstajenja Jezusa Kristusa. Tu, v zakramentu, v katerem Cerkev slavi globino lastne vere, moramo izkusiti živo zavest ubogega, trpečega in preganjanega Kristusa. Ta Jezus Kristus, ki nas je tako ljubil, da je dal svoje življenje za nas in se nam v evharistiji podarja kot hrana za večno življenje, je isti Jezus Kristus, ki nas vabi, da ga prepoznamo v tistih ubogih, s katerimi se je izenačil v polni solidarnosti.

Sveti Janez Zlatousti je z jasnimi besedami poučno izrazil to poistovetenje: »Ali želiš častiti telo Kristusovo? Potem ne smeš pozabiti, da je to telo golo. Nikar ne časti Gospoda v cerkvi v svileni obleki, če ga istočasno nočeš prepoznati zunaj, kjer ga golega zebe«.

3. V tem postnem času je prav tako nujno potrebno premisliti priliko o »bogatem razsipnežu in ubogem Lazarju«. Vsi ljudje so poklicani na gostijo dobrin tega sveta, vendar mnogi še vedno ležijo pred vrati kot ubogi Lazar, kamor »prihajajo psi in mu ližejo tvore«.

Če bi spregledali neizmerno množico ljudi, ki so ne samo brez najnujnejšega za življenje (živil, stanovanja, zdravstvene oskrbe), temveč tudi brez iskrice upanja v boljšo prihodnost bi bili kot tisti bogati razsipnež, ki se dela, kot da sploh ne vidi ubogega Lazarja.

Naše oči morajo biti vedno odprte, da bomo videli pretresljivo revščino, ki tare ljudi v mnogih krajih sveta. V tem smislu ponavljam poziv, ki sem ga v imenu Jezusa Kristusa in v imenu vsega človeštva namenil vsem ljudem dobre volje med svojim zadnjim potovanjem po državah Sahela: »Kako bo zgodovina sodila o rodu, ki premore vsa sredstva, da lahko prehrani prebivalstvo celega planeta, vendar v bratomorni slepoti odklanja, da bi to storil? Kakšna puščava bi bil svet, v katerem uboštvo ne bi srečalo ljubezni, ki podarja življenje?«

Naj ta postni čas v nas čim bolj okrepi to zavest in to dolžnost ljubezni, da ga ne bomo zapravili, ampak se bomo v njem resnično prenovili za pravo veselje velike noči.

Janez Pavel II.

Pri papežu in s papežem

Po obisku ad limina somaševanje s sv. očetom

Naši škofje so bili na obisku pri sv. očetu ali kot se uradno pravi »visita ad limina«. Vsakih pet let namreč morajo katoliški škofije v Rim, da se srečajo s sv. očetom in da mu poročajo o položaju v svoji škofiji in s tem potrdijo svoje občestvo z naslednikom sv. Petra, ki je »skala«, na katero je Kristus zgradil svojo Cerkev. Poleg tega, da jih sprejme sv. oče vsakega posamič, škofje poročajo tudi raznim rimskim kongregacijam o verskem stanju v svoji škofiji. Ta poročila so pozneje važni viri za zgodovino.

Letos je sv. oče pozval škofe iz cerkvene province Treh Benečij in iz Južne Tirolske nekoliko nepričakovano, kot pravi msgr. Bommarco. »Ta obisk ni bil programiran v začetku letošnjega leta, temveč v januarju prihodnjega leta«. Toda, čeprav nekoliko nepričakovan, je obisk pri sv. očetu prinesel svoje bogate darove. Predvsem ta, da se je vsak škof osebno razgovoril s papežem. Tako tržaški kot goriški pa ugotavljata, da je bilo osebno srečanje »le kratko«. Poleg tega da se je sv. oče srečal s posameznim škofom na štiri oči, je zadnji dan obiska, v soboto 26. januarja somaševal z vsemi škofi v svoji privatni kapeli, opoldne so vsi škofje s papežem skupno bili pri kosilu. Sedanji papež ima sploh rad kake goste pri zajtrku in pri kosilu.

Tržaški škof pri papežu

Med mašo je naozočim škofom spregovoril in jih vzpodbujal k reševanju dušno pastirskih problemov, ki so mu jih nakazali. Če je bil razgovor na štiri oči bolj kratek in uraden, je bilo pri kosilu vse bolj sproščeno in je razgovor stekel o raznih problemih, Cerkve v svetu, pa tudi o vojni v Zalivu.

Tako tržaški kot goriški škof sta o svojem obisku «ad limina« poročala v posebnem pismu svojim vernikom. Oba omenjata prisrčnost sv. očeta in probleme, o katerih sta papežu poročala. Msgr. Bommarco piše: »Govorila sva o zborovanju v Ogleju in Gradežu, o malem in velikem semenišču, o načrtu za novi samostan kontemplativnih redovnic in o položaju slovenske skupnosti«.

Msgr. L. Bellomi o razgovoru s papežem pa pravi: »Zdelo se mi je potrebno, da Janeza Pavla II. obvestim o pozitivnih in obetavnih stvareh, ki jim Bog daje rast med nami: o sadovih, ki so dozoreli med ljudskim misijonom leta 1989 in ki še zorijo; o katehezi za odrasle; o izrednem zanimanju mladih za pobude njih rasti; o večanju poklicev duhovniških, diakonskih in redovniških obeh spolov; o razvoju karitativnih in misijonskih pobud, pa o volontariatu in ekumenskiskih srečanjih do medverskega dialoga... Nič nisem napihnil«, zaključuje g. škof.

Izredna novica, ki so jo prinesli iz Rima škofje dežele Furlanije/Julijska krajina, pa je bila napoved obiska sv. očeta v naši deželi po veliki noči 1992. To novico je msgr. Bellomi sporočil javnosti na tiskovni konferenci v četrtek, 31. januarja.

Goriški nadškof zaključuje svoje pismo: »Ko se zahvaljujem Gospodu za dar, ki ga je podelil meni in vsej naši Cerkvi, vabim vas duhovnike, redovnike, redovnice in vse vernike, da živimo s še večjo vnemo, posebno pri Evharistični daritvi, skrivnost »biti Cerkev« v občestvu z našim papežem Janezom Pavlom«.

Od Baltika do Jadrana

Noč Generalov - dan politikov

Politiki navadno delajo in snujejo podnevi. Tudi generali ob belem dnevu vadijo svoje čete in snujejo strateške načrte. Je pa spet res, da se marsikatere vojaške akcije in pobude zgodijo prav ponoči, ko je javnost pač zaradi samih naravnih razlogov pasivna. V določenih zgodovinskih trenutkih in geopolitičnih situacijah je recimo nič hudega sluteč državljan zvečer šel spat, drugo jutro pa že po radijskih valovih odkril, da se je korenito zamenjal režim, nastopila je vojaška vlada, ki je ukinila ustavne svoboščine in uvedla diktaturo. To se ni dogajalo samo nekoč ali nekje, recimo v kaki vroči deželi Latinske Amerike ali Srednje Afrike, ampak tudi v samem srcu Evrope. Kdo se npr. ne spominja udara polkovnikov v Atenah, nastopa generalov v Turčiji — kasneje tudi na Poljskem — pa spet recimo mirnega udara (v obratnem smislu) v Lizboni, ko je leta prinesel zopet demokracijo itd. Celo v povojni Italiji so obstajali določeni načrti (glej Piano Solo) za vo-

(se nadaljuje na 2.str.)

Vojna v Iraku

Vojaške operacije in političnodiplomatske pobude za Irak se nadaljujejo. Na bojnem polju se še slišijo odmevi prvih poskusov za razširitev bojev na kopnem, posebej po znanem napadu Iračanov na neko arabsko mesto. Na drugi strani se nadaljujejo — a brez pravega uspeha, hvala Bogu — raketni napadi Bagdada na Izrael in Savdsko Arabijo. V teku pa so tudi diplomatski poskusi za rešitev krize. Zlasti Teheran si za to precej prizadeva in baje pripravlja predsednik Rafsandžani mirovne predloge.

Vloga armade v razpletu jugoslovanske krize

Razmere v Jugoslaviji se vsak dan spreminjajo. Ko se zdi, da je napetost minila, pa se pojavi kak »dokument«. Tako smo že poročali o televizijskem dokumentarcu, ki ga je pripravila vojska o tem, kako se Hrvaška oborožuje. Toda Hrvaška vlada ni reagirala in za trenutek je nevarnost državljanske vojne šla mimo. Toda že dan nato so objavili nov dokokument, in sicer članek v časopisu Narodna armija, v katerem dokazujejo trditve o ilegalnem oboroževanju »terorističnih formacij HDZ (Hrvaške demokratične zajednice) na Hrvaškem«.

Pa še en dokument: v javnost je prišla zaupna okrožnica, prebrana po vseh vojašnicah, podpisala pa jo je Politična uprava zveznega sekretariata za ljudsko obrambo. »Po teh vesteh naj bi bil tudi sestavljen seznam oseb, hrvaških in slovenskih, ki bi jih bilo treba aretirati v primeru potrebe. Vsekakor eno je jasno: armada hoče igrati politično vlogo, po možnosti prvo violino; reševati socializem v državi ter po vsej sili ohraniti enotno in neokrnjeno Jugoslavijo. »Nova Zveza komunistov — Gibanje za Jugoslavijo« bi v naslednjih šestih mesecih morala postati najmočnejša politična stranka v Jugoslaviji. Vojska tudi napoveduje, da bo v svoje roke vzela rekrutiranje v Sloveniji in bo dosledno izvedla ukaz o razorožitvi.

DOKUMENT V PARLAMENTU

Vojaški dokument je prišel v slovenski parlament. V razpravi je ostrejše reagiral prav bivši predsednik nekdanje Socialistične zveze delovnega ljudstva Jože Smole. Glavni sklepi zasedanja parlamenta prejšnji teden so bili naslednji: Slovenija se zavzema za strpen dialog v Jugoslaviji, toda vsako nespoštovanje ustavnega in pravnega reda Slovenije s

(se nadaljuje na 2. strani)

V PROTITOKU

Ne obstaja samo palestinsko vprašanje

Z izbruhom vojne v Perzijskem zalivu je ponovno postalo aktualno vprašanje usode palestinskega ljudstva, kateremu izraelske oblasti odrekajo pravico do samoodločbe in suverenosti. Palestinsko vprašanje je eden izmed asov v rokah iraškega predsednika Saddama Husseina, ki upa, da bo s tem pridobil naklonjenost arabskega sveta. Dosedaj se mu ta strategija ni veliko obrestovala, saj je težko verjeti državniku, ki najprej napade in zasede sorodno arabsko državo, potem pa poziva druge arabske države k vojni proti zaveznikom in Izraelu.

Tudi na Zahodu zahtevajo nekatere sile dokončno rešitev palestinskega vprašanja. V Italiji so glede tega najglasnejši komunisti; tajnik KPI Occhetto je namreč v oddaji »Samarcanda« jasno in glasno obrazložil stališče svoje stranke. Seveda, vse to je lepo in prav — vendar: obstaja samo palestinsko vprašanje?

Papežev poziv h konferenci, ki naj bi obravnavala vse probleme Srednjega vzhoda (torej ne samo palestinskega), je zgovoren. Palestinska tragedija je namreč zasenčila tragedije drugih narodov brez držav, ki žive na tem področju, a je to, kar se jim dogaja, takorekoč manj »slikovito« in zato tudi manj zanimivo za medije: 1) obstaja kurdsko vprašanje: kurdski narod je razdeljen v glavnem na Irak, Iran in Turčijo, delno tudi na Sirijo in Sovjetsko zvezo. Na seminarju Mladine evropskih narodnostnih skupnosti v Brixnu leta 1988 sem osebno spoznal dva kurdska begunca. Pripovedovala sta o iraškem in turškem zatiranju Kurdov ter opisala iraške napade z bojnimi plini na kurdsko prebivalstvo. Kaj bi se zgodilo, če bi na morebitni konferenci o Srednjem vzhodu padel predlog o ustanovitvi neodvisne kurdske države?

2) obstaja armensko vprašanje: Armenci živijo v Turčiji in v Sovjetski zvezi, kjer imajo svojo republiko. Znani so nedavni spori z Azeri, še bolj znan pa je množični pokol, ki ga je bila nad armenskim narodom med prvo svetovno vojno in po njej izvedla turška oblast. Še danes organizirajo Armenci teroristične napade na turške diplomate po Evropi in po svetu;

3) obstaja berbersko vprašanje: Berberi živijo v severozahodni Afriki, v Alžirji, Tuniziji, Libiji, Maroku in v drugih državah Magreba. Pred časom je mimogrede, skoraj neopazno šla skozi svet novica, da so alžirske oblasti odredile, da je odslej edini priznani jezik v državi arabščina. S tem sta bila seveda prepovedana tako francoski kot berberski jezik. Vendar se ni na to nihče ozrl. Pravice naj imajo le Arabci...

Seveda ni problem samo narodnosten, ampak tudi socialen (obupna revščina na nekaterih področjih) in verski: niso vsi muslimani Arabci, pa tudi Arabci niso vsi muslimani (da o Armencih ne govorimo). Pomislimo tudi na položaj kristjanov (t.i. Maronitov) v Libanonu, ki so zadnja leta izpostavljeni pravemu nasilju s strani Sirije. Skratka, celovita rešitev vprašanj Bližnjega in Srednjega vzhoda bo vse prej kot lahka.

Palestinsko vprašanje ni torej niti edini, niti glavni problem Bližnjega in Srednjega vzhoda. V ospredje je prišlo zaradi vojn med Izraelom in arabskimi državami, zaradi mednarodnega terorizma, »intifade« in nenazadnje zaradi osebnosti voditelja PLO Arafata, njegove politične spretnosti in »image-a«. Vendar se poleg palestinske odvija veliko drugih tragedij, ki jo morda tudi presegajo. Če se bomo osredotočili samo na palestinsko vprašanje, na druga pa pozabili, ne bomo v resnici rešili ničesar; in četudi bodo Palestinci dobili svoje pravice, bo kak drug narod začel s svojo »intifado«, ki bo morda privedla do nove vojne.

Ivan Žerjal

DUHOVNA MISEL ZA 5. NAVADNO NEDELJO

»Prihajal je v njihove shodnice,
učil in izganjal hude duhove«.
(Mr 1, 39)

Jezus ni bil zdravnik, niti čudodelnik.

Delal je sicer čudeže, da bi ljudem lajšal telesne bolečine (zato je razumljivo, da se je zbirala okoli njega velika množica), vendar je prišel predvsem zato, da bi »ozdravljal potrta srca in obvezoval njihove rane« (prim. Ps. 146). Njegov cilj ni bilo dobro na tem svetu, ampak večno življenje v nebesih.

Naloga, ki jo je Sinu zaupal Oče, je bila velika — da bi oznanjal božje kraljestvo: »Pojdimo drugam, v bližnja naselja, da bom tudi tam pridigal, kajti za to sem prišel!« (Mr 1, 38).

Na to Jezusovo osnovno poslanstvo mora biti pozorna tudi današnja družba.

Dela usmiljenja so od vedno označevala napor Cerkve, da bi izpolnjevala zapoved ljubezni. Hudo narobe bi bilo, če bi imeli Cerkev zgolj za človekoljubno ustanovo in bi enačili krščanstvo z neke vrste humanizmom (ker je vsekakor dobro, vendar so k temu poklicani tudi drugi in ne samo kristjani).

Kot Jezus smo dolžni kristjani prinašati ljudem evangelij — resnico, ki osvobaja. To nikakor ne pomeni, da bežimo pred resničnostjo tega sveta. To nikakor ne pomeni, da bežimo pred resničnostjo tega sveta. Obratno: kristjani nikoli ne vržemo puško v koruzo, ampak prvi priskočimo na pomoč, ko opazimo, da je potrebna naša pomoč. Prva in morda najvažnejša naloga kristjanov pa je ta, da posredujemo v srce ljudi tisto notranjo moč, ki omogoča, da vse odnose v posameznem človeku, med ljudmi in v svetu, ureja ljubezen.

MILAN NEMEC

Postni govori 1991

Prenašal jih bo radio Trst A vsak torek in petek ob 16.45. Pripravili smo jih tržaški in goriški duhovniki. Za temo smo si izbrali laiški apostolat. Vrstni red govorov je sledeč:

15. februarja: Poklic laikov v Cerkvi - dr. Angel Kosmač;

19. februarja: Važnost in potrebnost laiškega apostolata - g. Jože Kunčič;

22. februarja: Vzgoja laiških apostolov - dr. Lojze Škerl;

26. februarja: Temelji laiškega apostolata - g. Karel Bolčina.

1. marca: Pričevanje svetega življenja - g. Anton Žužek.

5. marca: Odnos laikov do sveta, v katerem živijo - g. Žarko Škerlj;

8. marca: Cilj in naloge luiškega apostolata - dr. Jožko Markuža;

12. marca: Kako naj laiki izvršujejo svoj apostolat - g. Tone Bedenčič;

15. marca: Osebne kreposti laiških apostolov - g. Milan Nemec;

19. marca: Socialne kreposti laiških apostolov - g. Franc Pohajač;

22. marca: Naloga laikov v župniji in pri bogoslužju - g. Franc Vončina.

26. marca: Naloga laikov v družini in soseščini - g. Anton Lazar

29. marca: Odnos laika do Kristusove odrešilne daritve na križu - g. Marij Gerdol.

Poslušajmo radi vse govore in priporočimo jih še drugim, zlasti bolnikom!

Spokorno bogoslužje s priložnostjo za sv. spoved bo na peto postno nedeljo 17. marca ob 16.00 uri v cerkvi Novega sv. Antona.

(nadaljevanje s 1. str.)

Noč Generalov dan politikov

jaški udar. Pravzaprav pred tem nismo nikdar in nikjer v celoti na varnem...

ZSSR IN RDEČA ARMADA DANES

Težko je sicer v nekaj besedah analizirati vlogo vojske in politike posebej v družbi, ki se ima za socialistično - kot je še danes Sovjetska zveza. V totalitarnih režimih je to sploh težko. Pred več ko pol stoletjem se je, recimo, moč vojske z vso krutostjo pokazala v desničarskih diktaturah, zlasti fašistični oz. nacistični. Sem seveda štejemo tudi vse druge posebej politične policijske enote, ki so še bolj ustrahovale svoje narode in zlasti vse politične nasprotnike. Seveda ima vojska v ožjem pomenu še danes v enopartijskih državah itak svojo posebno vlogo. Vojska je namreč varuh socialističnega reda, pred časom še varuh proletarskega internacionalizma (glej teorijo o omejeni suverenosti iz dobe Brežnjeva), varuh zakona in reda v državi itd.

V današnjem sovjetskem položaju je spet vojska — Rdeča armada — gotovo eden izmed osrednjih dejavnikov (poleg partije) celotnega državnega življenja. Sovjetski maršali so v prejšnjih desetletjih pod Stalinom bili še na čelu raznih obrambnih ministrstev satelitskih držav (kot Rokosovski na Poljskem). Vojska je vedno imela v sovjetski ureditvi nedvoumno težo. Danes je verjetno prav vojska tisti dejavnik, ki precej pogojuje politiko Mihajla Gorbačova v tem zapletenem mednacionalnem razmerju znotraj države. Ko v teh časih beremo o nastopih vojske in drugih oboroženih enot zlasti na Baltiku, se nam kar samo po sebi odpre vprašanje dialektičnega odnosa vojska-politika. Jasno je, da vojska že kar po svoji naravi vedno in povsod predstavlja »legitimistični« del družbe in zlasti »bdi« nad vsem tem, kar se zdi nevarno in subverzivno-slednje posebej v totalitarnih državah.

V ZSSR je torej vloga Rdeče armade še vedno odločilna. Pokazala se je pred časom tudi v sami politiki do zalivske krize, ko so že ob začetku prav vojaški vrhovi le s težavo sprejeli odločitve politikov o oddaljitvi od iraškega režima, ki ga je Moskva do zadnjega vojaško podpirala.

VLOGA JLA - VOJAŠKA ROKA SRBIJE?

Od Baltika do Jadrana je danes pot kratka. Vsakdanje zasledovanje dogodkov opazovalca kar samo po sebi potegne do določenih zaključkov. Ali je današnji sovjetski model in vloga Rdeče armade tudi model za Jugoslovansko ljudsko armado? Ali so si v tem sovjetski maršali in srbski generali edini?

»Če v neki družbi prevlada načelo, ki hoče biti obenem univerzalno in ekskluzivno; če njeno pojmovanje »pravice« ne predvideva obstoja različnih načel legitimnosti, se bodo njeni odnosi z drugimi skupnostmi osnovali na sili«. Te besede je napisal bivši ameriški zunanji minister Henry Kissinger, znan politolog in poznavalec diplomatske zgodovine. In tako ekskluzivistično pojmovanje družbe (in seveda politike) zagovarja danes v Jugoslaviji srbsko politično vodstvo, še vedno odločno zakoreninjeno v komunistični ideologiji. Prav tako branijo taka politična načela vrhovi Jugoslovanske ljudske armade. V zadnjem času so razširili neke tajne dokumente JLA, kjer je jasno poudarjena politična vojska za ohranitev dneva in obrambo socializma in enotnosti Jugoslavije«. te naklepe sedaj iz dneva v dan vihti zlasti sedanji predsednik SFRJ Srb Jović in grozi tako Zagrebu kot Ljubljani s politiko meča. Zadnji je prav oster poseg v hrvaško politično življenje, ko je JLA preko vojaškega sodišča zahtevala aretacijo obrambnega ministra Špeglja. Kje danes vojska lahko aretira ministra za vojsko? Smo mar v kaki državici četrtega (ne tretjega) sveta, ki se je komaj izmotala iz kolonialnega jarma? Odgovor naj si da vsak sam...

Slovenski in hrvaški politični dejavniki so ponovno poudarili odločno voljo po obrambi svoje suverenosti in težko pridobljene demokratične ureditve. In prav v dneh, ko Slovenija doma, v zamejstvu in po svetu v Prešernovem imenu praznuje svoj kulturni praznik si lahko voščimo le to, da »rojak, prost bo vsak...«. Verjetno bo današnjo politično-institucionalno krizo Slovenije (in Hrvaške) rešila vsaj dolgoročno le nova politična Evropa, v katero bi se tako Ljubljana kot Zagreb morali vključiti. Te dni je Evropski svet v Strasburgu sprejel kot novega-petindvajsetega-člana Čehoslovaško. Malo prej je v mestu ob Renu že zavihrala madžarska zastava. Sam sin zadnjega cesarja Karla I. Oton Habsburški pa je na nedavnem obisku v Ljubljani v slovenščini zaželel vstop Slovenije v novo Evropo. Upamo, da bo do tega res kmalu prišlo!

Spectator

Prihodnji narodni evharistični kongres

Sv. oče je že napovedal, da bo prihodnji narodni evharistični kongres v Italiji leta 1991. Zaključil se bo v Sieni.

(nadaljevanje s 1. str.)

Vloga armade v razpletu jugoslovanske krize

strani armade ima za odkrito agresijo in vmešavanje v notranje zadeve Slovenije; od predsedstva SFRJ zahteva, naj prekliče vse tajne predpise v zvezi z armado in mu predlaga razglasitev moratorija na služenju vojaškega roka; Joviću in Kadijeviću očita, da sta prekoračila svoja pooblastila, in zahteva, da se premeščeni slovenski vojaki vrnejo; in — kar je s stališča Kučanovih izjav prejšnji teden zelo pomembno — Slovenija podpira Hrvaško v njenih prizadevanjih.

JOVIĆEV TELEGRAM

Očitno pa vse to ni kaj prida zaleglo, saj je v soboto za novo napetost poskrbel Jović. Ta je namreč — potem ko Hrvaška ni ugodila zahtevi po aretaciji obrambnega ministra Špeglja in še nekaterih drugih oseb — zagrozil, da bo vojska šla do konca. Na to je takoj reagiral hrvaški član zveznega predsedstva (hkrati tudi podpredsednik zveznega predsedstva) Mesić. Najprej je Joviću oporekel pravico do samostojnih izjav s takšnimi zahtevami, saj jih lahko sprejme le predsedstvo kot kolektivni organ. Mesić je naravnost dejal, da Jović očitno razpolaga s podatki, ki drugim članom predsedstva niso na voljo, in predsednikovo pisanje označil za machiavelizem, po katerem je »za uničenje demokratične oblasti na Hrvaškem dovoljeno vse«, »za ustvarjanje velike Srbije«.

ODMEVI V TUJINI

»Z Jovićevim pismom se je ugled Jugoslavije v svetu samo še poslabšal. Vendar ga ne jemljem tako resno kot tuji politiki, ki menijo, da smo neposredno pred državljansko vojno«, je optimistično komentiral telegram hrvaški predsednik Tudjman, potem ko se je vrnil z zasedanja svetovnega gospodarskega foruma v švicarskem Davosu. Tam se je mudil tudi slovenski član zveznega predsedstva dr. Janez Drnovšek, ki se je ob tej priliki med drugim srečal z De Michelisom in nemškim zunanjim ministrom Genscherjem. De Michelis je ob tem dejal, da je Italija sicer naklonjena celovitosti in enotnosti Jugoslavije, toda ne na račun demokracije in nikakor ne z uporabo sile, zato »odločno nasprotuje kakršnikoli morebitni intervenciji jugoslovanske armade«. Obljubil je, da bo na zasedanju evropskega ministrskega sveta predlagal, da bi to telo pismeno opozorilo Beograd, Srbijo in »tudi druge republike« naj ne opustijo dialoga. Manj se je zvedelo o pogovorih z Genscherjem. Toda medtem ko Bonn »budno spremlja dogajanje v Jugoslaviji in se zavzema za mirno reševanje sporov«, doživlja vse več graje zaradi svojega molka in politike neopredeljevanja, tudi kar se tiče Jugoslavije. Dogodki v Jugoslaviji utegnejo prehiteti Zahod. Minulo nedeljo je namreč na pogovoru o Sloveniji po plebiscitu predsednik Demosa dejal, da »naš program ni več iskati pot, kako bi v Jugoslaviji ostali skupaj. V ospredju je samo še zahteva, da se pogovorimo, kako bi na miren, čimbolj demokratičen način ob čimmanjši gospodarski škodi lahko odšli vsak svojo pot«. Napovedal je, da bo moralo do slovenske države priti še prej kot v petih mesecih. Po njegovem mnenju je zaupni vojaški dokument pravo presenečenje tudi za tisti del evropske javnosti, ki je do sedaj menil, da v Jugoslaviji obstajajo plemenite sile, ki si prizadevajo ohraniti jugoslovansko skupnost.

Leon Marc

Predpisi v šole so začasni

Proti koncu januarja je potekel rok za predvpise v vrtce, osnovne, nižje in višje šole. Predvpisi so sicer začasni, saj niso do meseca julija še dokončni in vsakdo se lahko še premisli, vendar so precej verodostojen pokazatelj vpisanih na slovenskih šolah v prihodnjem šolskem letu.

Na zadnji seji Sindikata slovenske šole — tajništvo Gorica — se je razpravljalo o zgoraj omenjeni tematiki na podlagi današnjih podatkov. Število vpisanih v vrtce in osnovne šole ostane skoro neizpremenjeno, nekaj manj je vpisanih v prvi razred Nižje srednje šole I. Trinko, višje šole pa so v glavnem vse dobro krite. Sorazmerno nizko je sicer število vpisanih na Klasični licej P. Trubar. Naj velja podatek, da prav iz te šole izhaja v velikem odstotku število bodočih univerzitetnih diplomirancev. Dvanajst dijakov se misli po opravljem obveznem šolanju vpisati v višje italijanske zavode, predvsem v poklicna tečaja IPSIA in ENFAP.

Glede tečaja italijanščine, ki ga je organizirala Pokrajina na pobudo sindikata, je ta odobrila financiranje v znesku 7.500.000. Tečaj so obiskovale tri skupine, vsaka po skupno 25 ur v prvi že zaključeni fazi. Ker je kontrolni organ suspendiral odobritev financiranja, se druga faza ne bo začela, če Pokrajina ne predstavi še dodatnih utemeljitev, kontrolni organ pa ne odobri pokrajinskega dekreta.

Odbornica sindikata predlaga, da bi SLORI (Slovenski raziskovalni inštitut) izvedel raziskavo o dejavnikih, ki vplivajo na odločitve dijakov in staršev pri vpisu v razne šole, in o kakovosti pouka v maloštevilnih razredih. Po mnenju sindikata so namreč govorice, češ da slovenska šola daje preskromno znanje italijanskega jezika, neutemeljene.

Kaplan Ludvik Sluga, žrtev cerkljanske tragedije ob svečnici 1944. Novomašnik 30.5.1942

SLOVENSKA PROSVETA TRST

ZVEZA SLOVENSKIH KULT. DRUŠTEV TRST - GORICA

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE GORICA

prirejajo

DAN SLOVENSKE KULTURE

v petek 8.2.91 ob 20.30 v Kulturnem domu v Gorici in Trstu

Kamenčki

O vseh in za vse Slovence.

V nedeljski številki Primorskega dnevnika smo brali tudi tale stavek: »Če boste v tem smislu nadaljevali, bo PD morda res postal časopis o vseh in za vse Slovence«.

Tržaški slovenski dnevnik se je vsebinsko res spremenil; piše celo o misijonih. Toda pomisliti moramo na njegovo preteklost. V svojem dolgem življenju (od maja 1945) je vedno pisal, kot so želeli njegovi gospodarji v Ljubljani, četudi je rad ponavljal, da je časopis vseh Slovencev. Mnogi smo ga brali in ga še beremo, ker je edini slovenski dnevnik v Italiji. Veseli nas, da se je rešil ozkih partijskih okovov. Toda ali je njegova preobrazba resnična in ne samo odsev novih političnih tokov v Ljubljani? Če se ti spremenijo, ali se ne bo spremenil tudi tržaški slovenski dnevnik, kot se je že večkrat?

(r + r)

Štefan Falež - pooblaščenec slovenske vlade v Rimu

Spoštovani dr. Falež!

Ob imenovanju za pooblaščenega predstavnika slovenske vlade za Italijo in Vatikan Vam iskreno čestitam v imenu Slovenske skupnosti in v svojem imenu. Želim Vam, da bi uspešno opravljali poslanstvo, ki Vam je bilo zaupano, in računam, da boste lahko svoje sile in sposobnosti zastavili tudi v korist slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

Primerno se mi zdi, da bi Vas predstavniki Slovencev v Furlaniji-Julijski krajini izčrpno seznanili z najbolj žgočo problematiko naše manjšine, z njenim življenjem in položajem, zato Vas vljudno vabim, da čimprej obiščete naše kraje.

Z odličnim spoštovanjem

(Ivo Jevnikar, deželni tajnik)

Skupni Prešernovi proslavi v Gorici in Trstu

Na sam dan slovenske kulture, v petek 8. februarja bosta v Kulturnem domu v Gorici in Trstu skupni Prešernovi proslavi v organizaciji Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice, Zveze slovenskih kulturnih društev iz Trsta in Gorice ter Slovenske prosvete iz Trsta. Istega dne bo prireditev tudi v občinski dvorani v Špetru.

Pod geslom »... de zbudil bi Slovenš'no celo, de bi vrnili k nam se časi sreče,...« bosta potekali prireditvi v Gorici in Trstu, na katerih bodo sodelovale razne skupine od gledališčnikov in recitatorjev do gojencev Glasbene matice in Slovenskega centra za glasbeno vzgojo »Emil Komel« ter zbora »F. B. Sedej« iz Števerjana. V Gorici bo imela slavnostni govor profesorica Lojzka Bratuž, v Trstu pa pisateljica Ivanka Hergold. Prireditvi bosta režirala Emil Aberšek in Sergij Verč, tekste pa je izbral Marij Čuk.

Predsednik slovenske vlade na srečanju SSK

Deželna Slovenska skupnost je konec meseca, v petek 25. januarja priredila na Plešivem novoletno družabno srečanje svojih članov, prijateljev in povabljenih gostov. Večera, ki je potekel v znani Gradnikovi kleti, se je udeležilo res lepo število ljudi s Tržaške, Goriške, Beneške Slovenije oz. Kanalske doline s Koroške, pa tudi republike Slovenije. Slednjo so zastopali najvišji predstavniki demokratično izvoljene oblasti s predsednikom vlade Lojzetom Peterletom na čelu. Z njim sta bila še ministra Janez Dular in Janez Stanič.

Večer je odprl deželni predsednik SSk Marjan Terpin, ki je posebej pozdravil številne goste. Med temi, poleg seveda predstavnikov slovenske vlade še deželnega odbornika Brancatija (ki je zastopal predsednika Biasuttija), krminskega župana Ambrosolija, delegacijo Narodnega sveta koroških Slovencev in državnega poslanca Smoleta (ki je sedaj zastopnik slovenske republike na Dunaju), predsednika SSO Ferletičevo in SKGZ Palčiča, predstavnike slovenskega kulturnega življenja, generalnega konzula Šušmelja itd. Nato je spregovoril deželni tajnik Ivo Jevnikar in izrazil najprej veliko zadovoljstvo SSk nad prisotnostjo predsednika slovenske vlade med nami. To še posebej v težkem mednarodnem in tudi slovenskem političnem trenutku. Jevnikar je nato opozoril na glavne probleme, s katerimi se danes slovenska manjšina v Italiji vbada. To je zlasti zaščitni zakon, saj je nedavno tekla razprava v senatni komisiji o njem. Omenil je še položaj v deželni večini in našo prisotnost v nji. Med gosti sta posebej pozdravila udeležence krminski župan in deželni odbornik.

Najbolj pričakovan je seveda bil nastop predsednika slovenske vlade. Lojze Peterle je najprej poudaril, da že dejstvo njegove prisotnosti na tem večeru pomeni nekako stabilizacijo političnega položaja v matični domovini. Podčrtal je nadalje težave v Jugoslaviji, ki dejansko ne obstaja več. Vsekakor je današnja Slovenija, ki je posebej svojo politično voljo izkazala s plebiscitom o suverenosti, sad demokratične politike in izbire celotnega slovenskega naroda. Peterle se je tudi zavzel za dokončno zakonsko ureditev naše zaščite, ki mora temeljiti na priznavanju celotnega narodnostnega ozemlja. Peterletov nastop je na vsak način izzvenel optimistično in navdahnjen z vero v lepšo bodočnost. Na večeru so prijetno nastopili Fantje izpod grmade, ki so odprli večer z mogočno Vrabčevo Zdravljico, nato pa nastopili še z več pesmimi.

Oder 90 za Katoliški tisk

Nova dramska skupina iz Gorice je z režiserjem Frankom Žerjalom nastopila v župnijski dvorani v Nabrežini. Zaigrali so dve enodejanki A.P. Čehova Snubač in Medved. V podporo katoliškega tiska je poleg obeh iger čakal občinstvo še bogat srečolov. Sredi raznovrstnih dobrot in dobitkov, je prav zapeljivo kraljevala obilna torta z napisom: »Beri Katoliški glas!«

»Oder 90« je napovedal svoj prvi nastop za nedeljo 10. februarja v Katoliškem domu v Gorici, to pomeni, da je nastop v Nabrežini bil nekaka generalka. In kar dobro so se odrezali. Pretežno je bil poudarek na zunanji, teatrski dinamiki, manj je bilo čutiti notranjega doživljanja. Smeha in zabave pa je vsekakor bilo na pretek. V začetniški oderski umetnosti je razumljivo, da se igralec le postopoma prilagaja oderskemu slogu v labirintu človeških čustev in strasti.

Obe lahkotni igri predstavljata čisto običajne zdrahe, gre za pravico do zemljiške v prvi, za poravnavo dolga in pasje lastnosti v drugi igri. Avtor in režiser sta prikazala skrajno komičnost človeka, ki se prepusti nekontroliranemu izbruhu strasti.

Veliko odrske gibčnosti sta zlasti prikazali obe ženski vlogi. Kar se da realistična pa je bila igriva ljubezenska kapitulacija obeh. Neverjetno spretna v merjenju s pištolo je bila igralka, ki bi jo po taki darovitosti, lahko že uvrstili med vojaške kandidatke za vojno v Zalivu.

Rusko obeležje je v ozadju izpolnila risba klasičnih kremeljskih kupol.

Nedeljskim gostom so bile na ogled še nepospravljene jaslice, kjer je bilo čutiti izvirnost zamisli domačih likovnikov. Katerokoli okolje je neizčrpna zakladnica za nove izraze religioznega utripa do Novorojene ljubezni.

F.V.

TRST

Še vedno nejasna usoda srednje šole v Rojanu

Minister za šolstvo je te dni nezadovoljivo odgovoril na parlamentarno vprašanje o usodi srednje šole Fran Erjavec v Trstu. Na problem združevanja slovenskih šol, zlasti glede načrtovane priključitve srednje šole Erjavec v Rojanu k proseški srednji šoli Fran Levstik.

Minister je 22. januarja zelo kratko odgovoril sen. Dujunyju, da se je ministrstvo uklonilo odredbi upravnega sodišča in da zato za šolsko leto 1990-91 ostajata srednji šoli Erjavec in Levstik samostojni.

Z nobeno besedo minister ni omenil problema kršitve zakonodaje, jasno pa je tudi omejil na tekoče šolsko leto vse zadevne sklepe. V bistvu je le povedal, da je spoštoval sodne sklepe, k čemur je tako in tako obvezan, nobenega jamstva pa ni dal za naprej.

★

V nedeljo, 10. februarja bo v Rojanu pri sveti maši ob deveti uri, ki jo prenaša tržaški radio, pel cerkveni zbor iz Ajdovščine.

Radijski oder »Marijin dom« pri Sv. Ivanu, pod pokroviteljstvom SSO

2. srečanje na vrvicah

ZLATA RIBICA

Lutkovno gledališče PAPILU Ankaran

Nedelja, 10. februarja 1991, Marijin dom pri Sv. Ivanu, ul. Brandesia 27, Trst

ob 11.00: Prva predstava (namenjena otrokom)

ob 17.00: Druga predstava (za ostalo publiko)

Boršt

Z zamudo sporočamo veselo vest o visokem odlikovanju, ki ga je prejel g. Drago Petaros. Gospod škof Bellomi ga je v soboto 22. decembra povabil na škofijo in mu izročil odlikovanje Red sv. Silvestra, papeža, ki mu ga je v znamenje priznanja podelil Sv. oče za 60 letno skrb za cerkveno petje v župnijski cerkvi v Borštu. Gospodu Petarosu iskreno čestitamo in mu želimo, da bi še vrsto let s cerkvenim petjem vsako nedeljo lepšal službo božjo!

Črni mazači v Bazovici

V noči med soboto in nedeljo so nekulturne roke pomazale pročelje komaj obnovljene cerkve z znaki fašizma in nacizma. Prav tako tudi spomenik padlih ob cerkvi.

V ponedeljek smo obvestili krajevne orožnike, ki niso še opazili tega grdega žaljivega dejanja.

Človek ima vtis, da se varnostne sile preveč zapirajo v kasarnah in zato ne morejo zasačiti teh divjih ljudi.

Cesta iz Bazovice proti Pesku

Vsepovsod in neprestano se povdarja, piše, kaže, kako mora pameten človek skrbeti za čisto, snažno okolje.

Po cesti iz Bazovice proti meji na Pesku-Krvavi potok se vozijo jugoslovani, ki se vračajo domov — večina proti Reki — z nakupljenim blagom. Da ga lažje skrivaj nesejo čez mejo, se rešijo raznih vrečk in jih vržejo v gozd. Ob cesti so nabiralniki za smeti, toda potniki se ne potrudijo, da bi svoje odvečno blago vrgli v nabiralnike.

Omikani človek, ki ljubi naravo, čisto okolje, trpi ob tem dolgem smetišču v gozdu.

Prav bi bilo, da bi naše oblasti preprečile to nesnago. Naj premislijo, kako bi to dosegle.

★

Uredili bodo množična grobišča

Slovenija je posejana z množičnimi grobišči žrtev med vojno in po njej. Pri republiškem sekretariatu za informiranje je ustanovljena posebna komisija za razreševanje vprašanj povezanih z množičnimi grobišči. To komisijo sestavljajo laiki in duhovniki. Na zadnjem zasedanju dne 15.1 je komisija sklenila: a) naj se ugotovijo kraji takih grobišč; b) naj se zaščiti njih okolje; c) naj se postavijo primerna spominska obeležja.

To velja tudi za Kočevski Rog.

Čakamo, kdaj bodo raziskali množična grobišča v Trnovskem gozdu, v okolici Renč in še kje na Krasu. Tudi naša Primorska ima množična grobišča.

Vesele maškere iz Nabrežine

GORICA

Duo Kobal - Lavrenčič v Kulturnem domu

Goriška Glasbena matica je v letošnji sezoni posredovala svojim poslušalcem nekaj zanimivih koncertov. Zamisel, da predstavi publiki domače poustvarjalce, je zelo hvalevredna. Tako smo poslušali pihalni trio Marcossi-Urdan-Cesar, pianistko Silvio Zazzaro, nazadnje pa duo Dušan Kobal - Hilarij Lavrenčič. Oba izvajalca sta v Gorici poznana in priljubljena, Kobal predvsem po nastopu v Planinski roži, Lavrenčič pa kot dirigent iste operete, še prej kantate Jeftejeva prisega ter kot zborovodja dobrdobskega zbora Hrast. Oba sta poleg drugega tudi profesorja na Slovenskem centru za glasbeno vzgojo E. Komel, Kobal solopetja, Lavrenčič harmonije.

Na njun nastop se je tako zbralo lepo število poslušalcev. Predstavila sta nam zelo bogat spored, v prvem delu samospeve Schuberta, Schumanna, Brahmsa, Dvoraka, Rahmaninova in Lajovica, v drugem pa operne in operetne arije.

V samospevih je bil Kobal brez dvoma iskren in prepričljiv. Tudi njegove glasovne zmogljivosti zanesljivo ustrezajo temu žanru. Za uspeh večera pa ima zaslugo tudi izvrstna klavirska spremljava Hilarija Lavrenčiča.

Srečanje med predstavniki liberalno demokratske stranke - Nova Gorica in Slovensko skupnostjo dne 31.1.1991 v Sovodnjah

Predstavniki obeh strank so se prvič srečali in predstavili svoje politične programe in načrte v svojih okoljih. Poudarjeno je bilo, da bodo oboji tudi v bodoče gojili stike ne le na občasnih srečanjih, ampak tudi ob pomembnih dogodkih predvsem tistih, ki se tičejo delovanja slovenske manjšine v zamejstvu.

Politična dogajanja na Slovenskem so omogočila, da se stranke lažje sporazumejo tudi na nivoju strank samih in ne več pod nekim pokroviteljstvom, kar je vsekakor pozitiven premik tudi na plitičnem področju.

Volčiči na Vrhu

Volčiči in veverice so najmlajši člani skavtske organizacije; njih vzgojna metoda je predvsem igra. Tako so igro priredili v nedeljo, 27. januarja na Vrhu. Že kmalu po 9. uri so se zbrali na travniku ob cerkvi in igro začeli s tem, da so pripravili prošnje in berila za sv. mašo. Po maši se je igra nadaljevala do kosila in se zaključila po skupnem kosilu. Po končani igri je bil krajši razgovor s starejšo voditeljico Loredano Peteani.

Izjava Zveze slovenske katoliške prosvete v Gorici

V zvezi z dokumentom, ki ga je goriški župan dr. Antonio Scarano izročil senatni komisiji glede zakonske zaščite slovenske narodnostne skupnosti v Italiji, širši odbor Zveze slovenske katoliške prosvete, zbran na seji, 4. februarja, izraža začudenje in presenečenje nad izjavani goriškega župana, posebno še kar se tiče prisotnosti in vloge slovenske kulture in kulturnih struktur na Goriškem.

Županove izjave so nesprejemljive, saj prikazujejo slovensko kulturno delo kot utrjen in zaprt prostor in ne priznava samostojne vloge slovenskim kulturnim ustanovam, ko trdi, da so kulturni sedeži nastali z izdatnimi prispevki, ki so jih prejeli z druge strani meje in se tudi boji za usodo večinskega naroda.

Odbor Zveze zahteva od goriškega župana, da spremeni svoje stališče in da seznani senatno komisijo o realnem stanju in vlogi slovenskih kulturnih ustanov na Goriškem.

O Slovencih na Laškem

V petek, 18 januarja je bil v Ronkah izredni občni zbor kulturnega in rekreacijskega društva Jadro, ker se je zaključilo triletno delovanje odbora. Po poročilu predsednika K. Mučiča so pozdravili občinski odbornik za kulturo Furlan, predsednik zveze slovenskih kulturnih društev R. Pavšič, ki je nakazal tudi nekaj zanimivih pobud, in predsednik slovenske komisije pri J.V.C. M. Jarc. Pismene pozdrave pa je poslal dr. R. Frandolič, predsednik društva S. Gregorčič. V razpravi je sodelovala tudi ronška občinska svetovalka in odbornica društva S. Božič, ki je spregovorila o slovenski šoli v Romjanu, ki ji grozi zaprtje.

Občinski zbor pa je končal z blagajniškim poročilom S. Pahor in z izvolitvijo trinajstih odbornikov, od katerih eden živi v Trstu in drugi v Cervignanu.

* * *

V nedeljo, 20. t.m. je bil izveden v cerkvi sv. Lovrenca v Ronkah deseti zapovrstni božični koncert. Tokrat so slovenski verniki z Laškega gostili mešani župnijski zbor iz Rupe-Peči.

Popoldanski program se je začel s petimi litanijami, ki jih je vodil župnik iz Jamelj g. A. Prinčič in ki jih je spremljal na koru tudi vipavski zbor, na orgle pa spremljala prof. Lojzka Bratuž, ki je nato še spremljala celotni božični koncert.

Po uvodnih besedah K. Mučiča o pomenu Božiča kot praznika sprave in miru se je zvrstil koncert. Prisotni so pevce nagradili s toplim aplavzom, zato so na koncu zapeli še eno dodatno pesem. Prijazni gostitelji so nato na sedežu društva Jadro v Romjanu poskrbeli za primerno okrepčitev in družabno srečanje.

* * *

V soboto, 26.1. so odprli v Ronkah nov sedež občinske knjižnice, ki se bo imenoval po Sandru Pertiniju. Dogodek je pomemben za tu živeče Slovence, saj se je v nove prostore preselil tudi slovenski oddelek, ki je prej deloval samostojno v Romjanu in je bil v bližini slovenske osnovne šole. Slovenski oddelek šteje nad 1500 knjig in je odprt ob ponedeljkih, sredah in petkih popoldne.

K. M.

Čestitke

18. februarja praznuje

HERMENEGILD PODVERŠIČ

89 let starosti. Čestitajo mu sin Anton z družino, nečaki in pranečaki.

SKPD »Mirko Filej« vabi na veselo popoldne v nedeljo 10. februarja v Katoliškem domu.

Nastopila bo dramska skupina »ODER 90« s komedijama

SNUBAČ TER MEDVED

ruskega dramatika Čehova.

Začetek ob 16.30.

Vsi prisrčno vabljeni.

Novo tajništvo SSk

V petek 1. februarja so potekale volitve za novo tajništvo SSk. Za predsednika je bil izvoljen Štefan Bukovec. Tajnik: Mirko Špacapan; Marjan Terpin, Mario Brescia, David Grinovero, Aleš Figelj, Bernard Špacapan, Branislav Černic, Benjamin Černic.

Za podpredsednika pokrajinskega sveta je bil izvoljen Karel Brešan. Na koncu je svet izjavil: Svet Slovenske skupnosti, zbran na svoji prvi seji, je vzel na znanje uradno izjavo goriškega župana na avdiciji pri senatni komisiji ter jo smatra za zelo negativno, ker se Scarano v bistvu izjavlja proti vsaki obliki zaščite. Obenem Slovenska skupnost zavrača namige izražene v dokumentu, češ da Slovenci uspevamo na kulturnem področju, ker smo bili deležni finančnih podpor z druge strani meje. Od goriškega župana svet Slovenske skupnosti zahteva naj svoje izjave popravi ali dopolni s predlogi, ki mu jih bo posredovalo tajništvo SSk.

OBVESTILA

Tečaj slovenščine pripravlja šolski zavod Dante Alighieri v Gorici. Tečaj bo imel dve paralelki, eno za tiste, ki že nekaj slovenščine znajo, drugo pa za začetnike. Tečaja se začneta ta mesec. Vpisovanje pri »Ottica Mio« ulica IX Agosto ter pri Copis, ulica Duca d'Aostra 14. Tečaj bo na izbiro ali popoldne ali zvečer. Število je omejeno.

★

Ob slovenskem kulturnem prazniku prirejata Slovenska prosveta in društvo slovenskih izobražencev Prešernovo proslavo, ki bo v ponedeljek 11. februarja 1991 v Peterlinovi dvorani v ulici Donizetti, 3 v Trstu. V okviru kulturnega programa, v katerem bo nastopil Dekliški zbor Glasbene matice pod vodstvom Igorja Kureta, bo govoril prof. Peter Močnik ter bodo izročene nagrade literarnega in fotografskega natečaja Mladike ter nagrade Mladi oder 1990. Začetek ob 20.30.

★

Kinoatelje, SKPD Mirko Filej, SMReKK in Skupina Izvir so pristopili k pobudi za ustanovitev Iniciativnega odbora za **Svetovni slovenski kongres** na Goriškem. Pred sklicanjem ustanovnega zbora vabijo še vse ostale, ki bi želeli pristopiti k pobudi, na delovni sestanek, ki bo v ponedeljek, 11. februarja, ob 18.00 uri, na sedežu Kinoateljeja v ulici Croce, št. 3 (v Gorici)

Kinoatelje, SKPD Mirko Filej, SMReKK, Skupina Izvir

DAROVI

Za Katoliški glas: Kristina Mazora v počastitev spomina Ivanke Strgar 55.000 lir; Ivo Kralj 15.000 lir; Emil Devetak 15.000 lir; Mirko, Slvaica in družina v spomin vseh svojih rajnih 40.000 lir; N.N. 110.000 lir; v spomin na pok. prof. M. Šaha darujejo Nada in Martin Jevnikar 50.000 lir ter Laura Abrami 50.000 lir; Kristina Grgič 20.000 lir.

Za Katoliški tisk: Msgr. Pasquale Guion, Sovodnje (UD) 45.000 lir.

Za sklad Katoliškega glasa: Joško Rebula, Doberdob 10.000 lir; Božidar Živec PN 55.000 lir; Marija Legiša, Mavhinje 10.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: ob 1. obletnici smrti Avguština Marušiča hčerka Marjeta 50.000 lir;

Za dom srečanja na Višarjah: druž. Pavletič 100.000 lir.

Za skavtski sedež: druž. iz Gorice 50.000 lir; ploščičar Rudi Pintar 44.000 lir; druž. iz Gorice 50.000 lir.

Za SKPD »M. Filej«: P.D. 20.000 lir.

Za cerkev v Zgoniku: Jožko Rebula, Doberdob 50.000 lir.

Za Sv. Goro: N.N. Podgora 100.000 lir; N.N. Gorica 2.000.000 lir.

Za lačne: Francesco Sivec 10.000 lir.

Za zbor »Štandrež«: druž. Lucijan Kerpan ob poroki sina Marka z Majo 50.000 lir.

Za cerkev v Cerovljah: starši ob krstu Manuela Legiše 200.000 lir.

Ob 5. obletnici smrti Otilije Uršič iz Sovodenj daruje sestra Mara za Zavod Sv. Družine 50.000 lir in za cerkev v Sovodnjah 50.000 lir ter v spomin na nepozabno Perino Ožbot za cerkev v Sovodnjah 50.000 lir.

Za cerkev Sv. Sebastijana: N.N. Občine 200.000 lir.

Za Pastirčka: M.L. v spomin na pok. Silvana Terpina 25.000 lir.

Za poplavljence v Sloveniji: osnovnošolka Mika Volk in otroci iz vrtca v Boršt 30.000 lir.

Za Semenišče v Vipavi: N.N. Breg 20.000 lir; F.E. 200.000 lir; N.N. Rupa 100.000 lir.

Za Svetoivanski Marijin dom: Ob krstu hčerke Talite daruje družina Visentin 100.000 lir; Angela Cerovac 15.000 lir Zora Kariž ob IV obletnici smrti moža Josipa 20.000 lir; v spomin na drago svakinjo in teto Emo darujeta Marija in mama 50.000 lir;

V spomin Eme Ipavec vd. Vatta: Nino in Mirjana Parovel 20.000 lir; Hedvika Kandut 30.000 lir; Viktorija Krapež 20.000 lir; Darinka 10.000 lir; Marta 25.000 lir; Družine Prezzi-Pasarit 50.000 lir; Mariza Bozzi 100.000 lir;

V spomin drage mame in none Eme Ipavec vd. Vatta: hčerki Rožica in Rosana z družinama 100.000 lir za cerkveni zbor; 100.000 lir za Marijin dom pri Sv. Ivanu; 100.000 lir za Vincencijevo Konferenco.

Za Slomškov spomenik v Mariboru: Prijatelji s Primorske še 100.000 lir;

Milena Franco ob 15. obletnici smrti moža Adrijana po 25.000 lir; za romarski doma na Sv. Gori in za dom srečanj na Sv. Višarjah.

Darovi za barvna okna v Bazovski cerkvi: Vivjana Križmančič 100.000, Zorka Pakeljčeva 30.000, Zofka Križmančič v spomin franceta Pleščevega 50.000, Marija Kraljeva 20.000, Zofka Vodopivec in karmela Kapun v spomin Antonje Mahnič 20.000, Pečnikovi 10.000, Dora Živič v spomin Antonje Mahnič 20.000, Marija in Darko v spomin matere Antonje Mahnič 50.000.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Globoko ganjeni nad izrazi sočutja ob smrti naše drage

Eme Ipavec vd. Vatta

se toplo zahvaljujemo g. Milanu Nemacu, g. župniku Fortunatu Giursiju, g. Viljemu Žerjalu in vsem, ki so z nami počastili njen spomin.

Žalujoči: hčeri Rožica in Rosana z družinama, svakinji Marija in Justina ter ostalo sorodstvo.

Trst, 4. februarja 1991

radio

Spored od 10. febr. do 16. febr. 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder. »Pozabljeni zaklad«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev. 14.10 Sergej Verč-Boris Kobal: »Ona + jaz = oba.« 17.30 V študiu z vami: Igor Tuta.

Ponedeljek: 8.10 Življenje onkraj življenja. 9.30 Iz preteklosti v sedanjost. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Dramatiziran roman. Pasternak: »Doktor Živago.« 12.40 Primorska poje. Dekliški zbor iz Šmarij. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Otroški knjižni sejem«. 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester Moravske filharmonije.

Torek: 9.30 Ženska v ospredju. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Dramatiziran roman. Pasternak: »Doktor Živago«. 12.00 Starost danes. 12.40 Primorska poje. Moški zbor Cesare Augusto Seghizzi iz Gorice. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester Moravske filharmonije.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev (ponovitev). 9.15 Sergej Verč-Boris Kobal: »Ona + jaz = oba«. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Dramatiziran roman. Pasternak: »Doktor Živago«. 12.35 Primorska poje. Mešani zbor Hrast iz Doberdoba. 13.25 Na goriškem valu. 14.10 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. Slovenski solisti na laserskih ploščah. 17.10 Slovenska literatura na stičišču z italijanskim svetom. 17.30 Mladi val.

Četrtek: 8.10 Spomini Henrika Tume. 9.30 Misleci sodobnega časa. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Dramatiziran roman. Pasternak: »Doktor Živago«. 12.00 Spoznavajmo Slovenijo. 12.40 Primorska poje: Oktet Vrtnica iz Nove Gorice. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.30 Zvočne kulise. 16.00 Mi in glasba. Vokalna skupina Museum musicum in moški zbor Ažuoliukas iz Vilniusa na Litovskem.

Petek: 9.30 To je življenje. 11.30 Dramatiziran roman. Pasternak: »Doktor Živago«. 12.40 Primorska poje. Mešani zbor Vrtojba. 14.10 Otroški kotiček: »Barvni utrinek«. 14.30 Od Milj do Devina. 16.00 Mi in glasba. Mladi operni pevci na lanskem mednarodnem tekmovanju Maria Callas v Benetkah. 17.10 Kulturni dogodki. 17.40 Mladi val.

Sobota: 10.10 Koncert v občinskem gledališču Ristori v Čedadu. 11.30 Dramatiziran roman. Pasternak: »Doktor Živago«. 12.00 Rezija in Kanalska dolina. 12.40 Primorska poje. Moški zbor Postojna. 14.10 Nediški zvon. 14.50 »Mali pevci«. Finalna oddaja. 16.00 Mi in glasba. Naši diplomanti: pianistka Vesna Zuppin. 18.00 Aleksij Pregarc: »Črni galebi«. Drama v dveh delih.

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177 poštni tekoči račun: 11234499

Podurednistvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik

Poštn. plačana v gotovini - skupina II/70%

Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo

Società Tipografica Cattolica srl

Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina:	Italija	45.000
	inozemstvo	70.000
	zračna pošta	95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA